

معلومات درباره پیشه وری

در قاموس کبیر افغانستان

قسمت دوم

غرض معرفی تولیدات داخلی نمایشگاه‌ها در داخل و خارج کشور تدویرمیشود از همین لحاظ بود که چهل فیصد عاید ناخالص ملی در آن زمان از طریق فروش و بازاریابی صنایع دستی بوجود می‌آمد. یک مغازه بزرگ بخاطر فروش تولیدات داخلی توسط شرکت صنایع دستی در مرکز مسکو ایجاد گردیده بود. زنان و مردان با افتخار کشور با تولید صنایع دستی در همه عرصه‌ها، در محلات، ولسوالیها و ولایات توانستند کشور خویش را منحصیث یک کشور دارای فرهنگ عالی و دستاوردهای خوب در جهان معرفی نمایند. بنا بر نیازمندی وقت در سال ۱۳۵۸ اتحادیه‌های صنفی افغانستان با تشکل کارگران، کارکنان و پیشه‌وران عرض وجود نمود که اتحادیه پیشه‌وران جزء آن فعالیت می‌نمود و بنا بر خصلت کاری و تقاضای اصناف و پیشه‌وران سراسر کشور اتحادیه پیشه‌وران از جنب اتحادیه‌های صنفی افغانستان که عمدتاً کارگران و کارکنان کشور را احتوا می‌نمود مجزا گردید و اولین کنگره اتحادیه پیشه‌وران افغانستان را که در حیات اجتماعی و اقتصادی اصناف و پیشه‌وران یک رویداد با اهمیت تاریخی محسوب می‌شود به تاریخ نهم میزان ۱۳۶۶ در تالار انستیتیوت پولی تخنیک کابل به اشتراک ششصد و ده تن از حرفه‌های مختلف انتخابی تدویر و جریان کار کنگره مدت دو یوم دوام پیدا کرد. در جریان

کارکنگره اساسنامه اتحادیه پیشه‌وران تصویب، شورای مرکزی و هیأت اجرائیه در فضای آزاد و دموکراتیک انتخاب، مرحوم رضوان قل تمنا شخصیت برجسته علمی و فرهنگی شناخته شده کشور به صفت اولین رئیس، محمدحسن سپاهی، عبدالرسول حبیب زاده و سیف الرحمن شخصیت‌های آگاه و صادق که بحیث خدمتکاران مردم شهرت یافته بودند بصفت معاونین اتحادیه ملی پیشه‌وران در فضای آزاد و دموکراتیک انتخاب شدند. در جریان کارکنگره وظایف عمده و مهم اتحادیه پیشه‌وران به مثابه یک سازمان اجتماعی در امر همکاری به منظور ارتقای مؤثریت کار، ازدیاد تولید و بهبود کیفیت محصولات، تشخیص اساسات حقوقی، دفاع از منافع اجتماعی، اقتصادی پیشه‌وران، طرح ریزی گردید. درکنگره نقش پیشه‌وران در سهم‌گیری اقتصاد ملی که بیش از چهل فیصد تولیدات ناخالص را تولید مینمودند برجسته گردید. از اینکه پیشه‌وران در هر زمان یک نیروی تحول‌پسند و آزادی‌دوست بوده و میباشند تشکل آنها دور اتحادیه بخاطر پیشرفت و ترقی ضروری پنداشته شد. فیصله‌های متذکره تا هنوز به مثابه رهنما و محرک نیرومندی برای رشد حرفه‌ها، پیشه‌ها درکشور از اهمیت شایانی برخوردار میباشد. رئیس شورای وزیران وقت در مراسم گشایش کنگره اشتراک و در بخشی از صحبت هایش گفت: وظایف مهم اتحادیه پیشه‌وران افغانستان به مثابه یک سازمان تولیدی، اقتصادی و اجتماعی که بر اساس اشتراک داوطلبانه کلیه پیشه‌وران انفرادی کارگاه‌های پیشه‌وری و کوپراتیف‌های پیشه‌وری تشکیل میشود عبارت از همکاری همه جانبه به منظور ارتقای مؤثریت کار، افزایش تولیدات و بهبود کیفیت محصولات پیشه‌وری، مساعدت به اعضای اتحادیه در تأمین مواد خام و تجهیزات، تربیت و آموزش کار و بهبود شرایط کار، سازماندهی و تحقق همکاری متقابلاً مفید و مؤثر با وزارت‌های ذیربط و سایر ارگانها و سازمانهای دولتی و خصوصی، کوپراتیف و اجتماعی. تأمین قانونیت کار، بهبود شرایط اجتماعی و معیشتی و ارتقای سطح مهارت مسلکی، فرهنگی، اعضای اتحادیه، رشد هدفمند و داوطلبانه اشکال مختلف

کوپراتیفی شدن تولید پیشه‌وری. سازماندهی عرضه محصولات در بازارهای داخلی و حمایت از رقابت اموال مشابه خارجی، دفاع از منافع اجتماعی، اقتصادی و حقوقی پیشه‌وران میباشد. شورای مرکزی اتحادیه پیشه‌وران با وجود آنکه به مثابه ارگان رهبری کننده اتحادیه با حقوق ووظایف ارگان مرکزی اداره دولتی تأسیس میگردد، ولی اعضای آن به طور دموکراتیک درکنگه و یا درمجامع عمومی پیشه‌وران انفرادی نمایندگان اعضای جمعی کارگاه‌ها و کوپراتیف‌ها انتخاب میشوند. به منظور تأمین همکاری بهتر و متقابلاً مفید پیشه‌وران با حکومت رئیس شورای مرکزی اتحادیه پیشه‌وران صلاحیت وزیر در ترکیب شورای وزیران برخوردار میباشد. اتحادیه پیشه‌وران افغانستان باید با حفظ سنن پسندیده پیشه‌وری به مثابه ارگان اجتماعی، دولتی، تولیدی، اقتصادی نقش مؤثری برای جلب و اتحادیه پیشه‌وران و کوپراتیفی ساختن تولیدات پیشه‌وری و رشد محصولات صنایع دستی ایفا نماید و به محل تجمع و مراجعه کلیه پیشه‌وران و صنعتکاران کشور مبدل گردد. به ادامه آن ملاروزی قل رئیس اتحادیه قالین بافان و قالین فروشان، تاج محمد نماینده صنف قنادان شهر شبرغان، عادل شاه نماینده خیاطان، محمدظاهر نماینده مسگران و حلبی سازان، پردلی رئیس شورای مرکزی اتحادیه‌های صنفی افغانستان، سلطانه امید معاون شورای سراسری زنان وقت افغانستان، سنگین رئیس کمیته اجرائیه جرگه نمایندگان شهر کابل، عبدالخالق نماینده پوستین دوزان، فتح محمد ترین معین وزارت صنایع حقیفه و مواد غذایی، محمدحسین نماینده زرگران، نجیب الله مسیر وزیر معادن و صنایع افغانستان، حاجی گل محمد رئیس اتحادیه خبازان، محمدخان جلالر وزیر تجارت، میرامان الدین امین معاون شورای وزیران، سیداشرف نماینده سنگتراش‌ها، نعیم عسکریار معاون د افغانستان بانک، محمد عالم آهنگر دیدگاه‌های خویش در رابطه به نقش اتحادیه در حیات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حقوقی پیشه‌وران ابراز داشته همکاری همه جانبه خویش را به نمایندگی از ادارات، مؤسسات و اتحادیه خویش بخاطر عملی شدن فیصله‌های کنگه اعلان نمودند.

بخشی از قطعنامه کنگره چنین تذکر به عمل آمده بود: اکنون کشور و مردم ما در لحظات حساس و تاریخی قرار دارند، سرنوشت مردم با مشی مصالحه ارتباط مستقیم میگیرد، با درک واقعی از وضع کشور و جامعه خاطرنشان میسازیم که تمام نیرو و توان خویش را در راه تأمین صلح، آرامش و پیشرفت افغانستان نوین و آینده سعادت بار مردم ما بکار میبریم. بعد از تدویر موفقانه کنگره اول مطابق فیصله آن، هیأت اجراییه شورای مرکزی اتحادیه پیشه وران کارهای ذیل را انجام داد: در اکثریت ولایات، شهرها و عده از ولسوالی ها جلسه اصناف و پیشه وران به اشتراک نماینده گان انتخابی آنها دایر، فیصله های شورای مرکزی را تأیید، و شورای ولایتی و کمیته اجراییه خویش را در فضای آزاد و دموکراتیک انتخاب نمودند به ادامه آن صدها اتحادیه های صنفی، کوپراتیفهای تولیدی، خدماتی، ساختمانی، تهیه و تولید مواد ساختمانی پروسس و صدور میوه، صنایع دستی از جمله قالین بافی، شترنجی، موبل و فرنیچر، حکاکی، زرگری، فلزکاری پروسس پوست قره قل، چرم و پوستین دوزی ایجادو به فعالیت آغاز نمودند. شیرغان به نسبت ایجاد کوپراتیف ها پروسس قره قل در ردیف اول قرار داشت. شهر کابل و ولسوالی استالف نیز با ایجاد انواع کوپراتیف ها در ردیف دوم قرار گرفته بودند. رهبری اتحادیه غرض معرفی، رشد و انکشاف و بازاریابی تولیدات داخلی، نمایشگاه صنایع دستی را در داخل و خارج کشور تدویر و ده ها تن را در نمایشگاههای کشورهای منطقه و اروپا معرفی مینمودند. کوپراتیف های چرم گری بریکوت و پوستین دوزی ولسوالی استالف در سال ۱۳۶۷ توانستند در جمله چهل کشور اشتراک کننده در بلغاریا مدال های طلا و دیپلوم های افتخاری هرکدام شان مفتخر گردند. اتحادیه با جلب همکاری اتاق تجارت و صنایع و یک عده پیشه وران شرکت وارداتی و تجارتي را به سرمایه ده ها میلیون افغانی ایجاد نمود که شرکت متذکره مواد مورد ضرورت صنایع دستی و استهلاکی را از خارج و در اختیار رهبری اتحادیه و کوپراتیف ها قرار می دادند. کوپراتیف های ساختمانی تهیه و تولیدات مواد ساختمانی و

کار بنابر امتیازات، از جمله معافیت از پرداخت تضمین و غیره در اکثریت داوطلبی برنده و خدمات بزرگ را در بخش های مربوط انجام می دادند. مطابق فیصله شورای وزیران وقت، سی فیصد مواد داغمه آهن باب ادارات وزارت خانه بدون داوطلبی به قیمت مناسب در اختیار تخنیک گران موتر و غیره قرار داده می شد. به اساس تقاضای رهبری اتحادیه، شورای وزیران برای قالین بافان در ساحه پلچرخی و برای شترنجی فروشان در ساحه پروان سوم زمین منظور گردیده بود. ماهوار ده ها کانتینر قالین، سترنجی، پوستین، لباس های چرمی، پوست قره قل، صنایع ظریفه سنگی، چوبی، مسی، حکاکی، زرگری، خامک دوزی، لباس های کوچی، جراب، جاکت، دستکش هزاره گی به کشورهای منطقه و جهان صادر میگردد. با تاسف بعد از مبدل شدن شهرها و ولایات به مراکز جنگ های قدرت طلبی و ثروت اندوزی، نود فیصد دستاوردهای افتخارات و سرمایه های شهروندان کشور از جمله اصناف و پیشه وران به باد فنا رفت. ادامه دارد